

۱۲۸ - ای کنیز عزیز حق آنچه مرقوم نمودی ملاحظه گردید از خدا خواهم که در صون حفظ و حمایت الهیه کل محفوظ و مصون باشید و همیشه متذکر بذکر الهی و متنبه و مبتهل و متضرع بملکوت رحمانی شوید تا آسایش جان یابید و راحت وجدان و ممکن نیست انسان بغیر از ذکر الهی در حالتی از حالات راضی شود تذکر است که سبب اطمئنان قلوب است توکل است که سبب انشراح صدور است تضرع است که سبب تقرب بدرگاه کبریاست تبتل است که سبب روشنائی جانست امیدوارم که همیشه مشام را باین نفحات طیبه معطر دارید